

MOLITVENO SLAVLJE DANA GOSPODNJEGA U OBITELJI

U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE

Četvrta korizmena nedjelja

22. ožujka 2020.

Opasnost od zaraze koja nam prijete u javnome okupljanju nagnala je pastire Crkve da, u brizi za dobro vjernika, donesu odluku o obustavi zajedničkoga slavljenja svetih misa. Te novonastale okolnosti potiču nas da na drukčiji način živimo crkveno zajedništvo i slavimo Dan Gospodnji. Obitelj, kao zajednica krštenika, prepoznaje se kao »Crkva u malom«, »kućna Crkva«. Stoga i ove kušnje mogu biti milosna prigoda da iznova otkrijemo ljepotu i snagu molitvenoga zajedništva u obitelji. Obitelji ujedinenje u zajedničkoj molitvi tvore snažan vez Crkve i jedinstven oblik slavljenja Gospodina.

Ovdje donosimo predložak obiteljskoga slavlja Dana Gospodnjega za Četvrtu korizmenu nedjelju, 22. ožujka 2020. Svetopisamski i molitveni tekstovi, zajedno s trenutcima šutnje i razmatranja, predviđeni su za obiteljsko slavlje u trajanju od 45 minuta.

Predlažemo da netko od roditelja bude predvoditelj (P.) molitve, a svi ostali ukućani (S.) sudjeluju odgovarajući, kako bi se u uzajamnosti molitve i riječi postiglo zajedništvo ispovijedanja vjere.

UVOD

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

S. Amen.

P. Bog Otac, izvor života i darivatelj istinskoga mira,
daje nam da u zajedništvu obitelji,
po snazi Duha Svetoga,
u Kristu koji je postao našim bratom,
možemo biti u ljubavi združeni sa svima koji trpe
i koji su pogođeni kušnjama bolesti.

S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. Danas nismo mogli poći na nedjeljnu misu. Ostali smo kod kuće. Opravdanje za neodlazak na misu ne nalazimo u sebi, u vlastitoj nevoljkosti i neraspoloživosti koja nas katkada pogađa, nego u nedaćama i kušnjama koje nam prijete. Te okolnosti daju nam spoznati kolika praznina u življenju vjere nastaje kada nam je uskraćena mogućnost zajedničkoga ispovijedanja vjere. Vjera, koliko god se duboko ticala naše osobnosti, uvi-

jek traži zajedništvo, traži da bude zajedno ispovjeđena, slavljena. Slavlja nema bez drugih, bez bližnjih, bez dijeljenja onoga što je zajednički dar. Zato danas, u ovim kušnjama zajedništva vjere, nastojimo otkriti ljepotu obiteljskoga molitvenoga zajedništva koje nam je svima nadomak, ali nam lako izmiče iz životnih briga. U ovome trenutku okupljeni smo ne samo kao obitelj. Ovdje smo Crkva. Zato ćemo u ovome susretu naše obitelji moliti onako kako danas diljem svijeta moli Crkva, osluškujući Božju riječ koja se naviješta u današnjoj nedjeljnoj misi.

Saberimo se u tišini kako bismo osjetili ljepotu zajedništva Crkve te zajedno molili za našu obitelj, za one koji su osamljeni ili su pogođeni bolešću, kao i za cijelu Crkvu, koje smo dionici i po ovome molitvenom zajedništvu.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini.

- P.** Gospodine, koji si nam objavio Očevu dobrotu i milosrđe, smiluj se.
S. Gospodine, smiluj se.
- P.** Kriste, koji si svojim uskrsnućem pobijedio smrt i nadvladao svako zlo, smiluj se.
S. Kriste, smiluj se.
- P.** Gospodine, koji nam rasvjetljuješ put života, smiluj se.
S. Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

Bože, izvore dobrote i vrelo spasenja,
u svome Sinu Isusu Kristu
ti si svemu svijetu objavio sjaj svoje slave
i darovao svjetlo koje rasvjetljuje svaku tamu.
Smjerno te molimo: ne dopusti da nas obuzme moć straha;
milošću svoga Duha obnovi nam pouzdanje u tebe
te uzmožemo vjerno hoditi u svjetlu vječnosti
kojim rasvjetljuješ naš životni put.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome
koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog,
po sve vijeke vjekova.

S. Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Četvrtu korizmenu nedjelju. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilika i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja ili uzeti samo dva čitanja. Neka se ne izostavi čitanje evanđelja.

Prvo čitanje 1Sam 16, 1b.6-7.10-13a

David pomazan za kralja nad Izraelom.

Čitanje Prve knjige o Samuelu

U one dane: Reče Gospodin Samuelu: »Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja.« Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u sebi: »Jamačno, evo pred Gospodinom stoji njegov pomazanik!« Ali Gospodin reče Samuelu: »Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu.« Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: »Gospodin nije izabrao nijednoga od ovih.« Potom zapita Jišaja: »Jesu li to svi tvoji sinovi?« A on odgovori: »Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom.« Tada Samuel reče Jišaju: »Pošalji po njega jer nećemo sjediti za stol dok on ne dođe.« Jišaj posla po njega: bijaše on rumen, lijepih očiju i krasna stasa. I Gospodin reče Samuelu: »Ustani, pomaži ga: taj je!« Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegove braće; i duh Gospodnji obuze Davida od onoga dana.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 23 , 1- 6

Može se pjevati na neku od znanih melodija. Psalam se može čuti na poveznici:

https://www.youtube.com/watch?v=1fQklnSwf64&list=PL0oxZ0U_sgD2rQ3p_QGKzb2t9XbVZfiSY&index=4

Pripjev: Gospodin je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam.

Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam;
na poljanama zelenim
on mi daje odmora.
Na vrutke me tihane vodi
i krijepi dušu moju.

Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.
Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim jer si ti sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.

Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva.

Dobrota i milost pratiti će mene
sve dane života moga.
U Gospodnjem ću domu prebivati
kroz dane mnoge.

Drugo čitanje Ef 5, 8-14

Ustani od mrtvih i zasvijetlit će ti Krist.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Braćo: Nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite – plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina – i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte, jer što potajno čine, sramota je i govoriti. A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je. Zato veli: »Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetlit će ti Krist.«

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Iv 9, 1-41

Ode, umije se pa se vrati gledajući.

Iz Evandjelja po Ivanu.

Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: »Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?« Odgovori Isus: »Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja. Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.«

To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom prema-za oči. I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« - što znači »Poslanik.« Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.

Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: »Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?« Jedni su govorili: »On je.« Drugi opet: »Nije, nego mu je sličan.« On je sam tvrdio: »Da, ja sam!« Nato ga upitaše: »Kako su ti se otvorile oči?« On odgovori: »Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Oдох dakle, oprah se i progledah.« Rekoše mu: »Gdje je on?« Odgovori: »Ne znam.«

Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: »Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vi-dim.« Nato neki između farizeja rekoše: »Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.« Drugi su pak govorili: »A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?« I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju sli-jepca: »A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!« On odgovori: »Prorok je!« Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozva-še roditelje toga koji je progledao i upitaše ih: »Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?« Njegovi roditelji odvrata: »Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!« Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Ži-dovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. Zbog toga rekoše njegovi roditelji: »Punoljetan je, njega pitajte!«

Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: »Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!« Nato im on odgovori: »Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.« Rekoše mu opet: »Što ti učini? Kako ti otvori oči?« Odgovori im: »Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim uče-nicima?«

Nato ga oni izgrdiše i rekoše: »Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsi-jevi. Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je.« Odgovori im čovjek: »Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogo-bojazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava. Odvijek se nije čulo da bi tko

otvorio oči slijepcu od rođenja. Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa«. Odgovore mu: »Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?« i izbaciše ga.

Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: »Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?« On odgovori: »A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?« Reče mu Isus: »Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!« A on reče: »Vjerujem, Gospodine!« I baci se ničice preda nj. Tada Isus reče: »Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepi!« Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: »Zar smo i mi slijepi?« Isus im odgovori: »Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje.«

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

Vjera i dar svjetla

Jedan od najstarijih naziva kojima se u kršćanskoj predaji naziva otajstvo krštenja jest pojam *photisma*, *prosvjetljenje*, a krštenici *photismo*i, *prosvjetljeni*. Biblijska čitanja u nedjelje korizmenoga vremena od najstarijih su vremena pomno odabirana s mišlju na katekumene za njihov hod prema vazmenome bdjenju u kojemu su po otajstvu krštenja bili »prosvjetljeni«. Stoga, razmišljajući danas nad evanđeoskim odlomkom koji govori o darivanju vida čovjeku koji je od rođenja bio slijep ne možemo ne razmišljati o daru vjere koja nam se povjerava u sakramentu krštenja. Vjera je svjetlo. Ona prosvjetljuje, daje vidjeti, gledati novim pogledom.

Na to nas nuka i otpjevni psalam koji je od kršćanske davnine bio pjesma novokrštenika. »Tihani vrutak«, izvor, o kojem govori Psalmist jest krsno vrelo u kojem smo oprani i rođeni na novi život, život u Bogu. Bog je *svjetlo*, *štap* i *utjeha* na putu života, u svim kušnjama – pa »sve i da nam je proći dolinom smrti«.

1. Vjera je svjetlo života, svjetlo darovano u krštenju. Evanđelist Ivan stoga ističe da Isus ozdravlja »slijepca od rođenja«, tj. čovjeka koji još nije spoznao Boga. Čovjek je »slijep« unatoč svemu svojem napretku i rastu u znanju i mudrosti, »slijep« je sve dotle dok ga Bog ne prosvjetli.

U kontekstu takvoga govora uočavamo da Isus onoga slijepca ne ozdravlja samo od tjelesne sljepoće, nego i da mu daruje i *duhovni vid* kojim spoznaje Boga. Tjelesno ozdravljenje bilo je put izlječenja od duhovnoga sljepila. Tjelesno ga je ozdravljenje osposobilo da svjetlom vjere u onome koji ga je ozdravio spozna Boga.

Spoznaja Boga međutim nije trenutani događaj jer *oči se vjere otvaraju postupno*. Zato onaj ozdravljenik najprije tvrdi da mu je to učinio *čovjek* koji se zove Isus. Potom će spoznati i naviještati da je on *prorok*, potom da je *onaj koji je bez grijeha*, i na kraju, da je *od Boga Poslani* te posvjedočuje: »Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao učiniti ništa.« Taj hod do spoznaje Isusa kao Boga put je vjere.

Potrebno je izručiti se, s povjerenjem, Božjoj ozdraviteljskoj snazi, milosti prosvjetljenja, da bismo stekli jasnoću gledanja Božjim pogledom.

2. Ime kupališta ili ribnjaka u kojem se slijepac trebao oprati zove se *Siloam*, što znači »Poslanik«. Isus odabire baš to mjesto, vodu s tim imenom, da bi prisutnima podario novo spoznanje: *On sâm jest Poslani*. Onaj tko se u *Njemu* opere, tko se daje oprati u Kristu-Poslanome-Mesiji, biva ozdravljen od sljepoće i prosvijetljen.

I na koncu, nakon pranja, u drugome susretu s Isusom, ozdravljeni će ga spoznati kao Mesiju. Pasti će pred njega i ispovjediti »Vjerujem Gospodine.« Ozdravljenje od tjelesne sljepoće vodilo je k ovome spoznanju koje se stječe jedino pogledom vjere.

3. Kao zajednički osvrt na današnji evanđeoski odlomak i prvo čitanje, mogli bismo uzeti Kristove riječi: *Slabe i prezrene svijeta izabra Bog*. U prvome čitanju Samuel za Božjeg izabranika pomazuje Davida, najmlađeg Jišajeva sina s kojim nitko nije niti računao: bio je kod svojih stada. Samuel traži i pomazuje baš njega jer čuje glas: »Ne gledaj na njegovu vanjštinu niti na stas. Jer čovjek gleda na oči, a Bog gleda ono što je u srcu.« Zbog toga biva izabran onaj koji je u ljudskim očima najzadnji.

Jednako tako i u evanđelju: Isus ne daruje svjetlo spoznaje onima koji su se smatrali narodnim prvacima, mudracima i znalcima religije, »dalekovidnima« za budućnost naroda. Ozdravlja i vid vjere daruje onomu na koga se nitko nije osvrtao, onomu u čijoj je ispruženoj ruci pred vratima Hrama prepoznao žeđ za unutarnjim ozdravljenjem i prosvjetljenjem.

4. U čovjeku slijepcu od rođenja lako nam je prepoznati sebe. Potrebni smo *Svjetla*, onoga svjetla koje gori u čovjekovu srcu, svjetla do kojega sami ne možemo doći. Ne možemo ga stvoriti, unatoč svemu blještavilu kojim smo katkada okupani. I sve svjetlo koje nas katkada okružuje ne može rasvijetliti tamu koja obuzima srce. Za ljepotu življenja slijep je svatko tko gleda samo tjelesnim očima. Oči vjere, oči srca, vide dalje, onkraj vidljivoga. Vide dublje, ispod površine pojavnoga.

Isus zato slijepcima naziva sve ono mnoštvo koje se zanimalo samo za tjelesno čudo, za ozdravljenje tijela. Pravo vidi samo onaj koji gleda očima vjere.

Oprani smo u vodi krštenja i time, reći će apostol Pavao, uronjeni u Krista Isusa koji se naziva Poslanik. Krštenjem smo uronjeni u Krista, u »Siloam« koji odnosi grijeh i tamu koja nas obavija. Kod našega krštenja na uskrsnoj je svijeći – znaku Krista uskrsloga – zapaljeno svjetlo i predano nama kao znak da smo prosvijetljeni i pozvani da navijek živimo kao »djeca svjetla«.

5. Dar vjere, dar rasvjetljenja božanskim svjetlom, daje vidjeti onkraj vidljivoga. Ali daje gledati i kroz vidljivo, kroz kušnje i tegobe života. U ovim danima osjećamo strah pred bolešću koju ne vidimo, ali znademo da je tu, nadomak. Možda u neposrednoj blizini. Zbog pritajenosti i nevidljivosti strah postaje još dublji. Strah nas je od drugih koji nas mogu zaraziti. Strah nas jer i sami, i ne znajući, možemo zaraziti druge. Pa i bližnje.

Ne umijemo vidjeti što će biti i do kada će prijetnja bolesti ulijevati strah. No, rasvijetljeni svjetlom vjere možemo vidjeti Božju blizinu, Boga koji nas ne ostavlja. Možemo vidjeti bližnje kojima je potrebna naša suosjećajnost da se ne osjete samima i napuštenima. Možemo vidjeti one koji su bolešću zahvaćeni, i one koji s požrtvovnošću i nesebičnošću služe oko svih bolesnih i nemoćnih. Možemo vidjeti mnoštvo onih koji se trude da i dalje možemo živjeti, bez oskudice i bez straha.

6. Za mnoštvo iz evanđelja slijepac je bio grješnik. Mnogi su u njegovoj sljepoći, koju je nosio od rođenja, vidjeli kaznu za grijeh. Zanimalo ih je samo je li sagriješio on ili njegovi roditelji. Isus im odgovara: »Niti sagriješio on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja.«

U ovim kušnjama koje nas pogađaju možda smo skloni pitati se gdje je razlog ili tko je krivac nedaće koja pogađa nevine i koja prijeti i nama. Isus nam odgovara da i kušnje mogu biti prigoda u kojoj ćemo prepoznati očitovanje Božjih djela.

Osim ozdravljenja i pobjede bolesti puno je načina očitovanja Božjih djela: možemo iznova spoznati što nam je uistinu vrijedno; možemo spoznati što nam je potrebno, a što suvišno; što nam nedostaje povrh svega što imamo; oko čega se vrijedi truditi, a čega se odreći; što možemo i što smo spremni učiniti za dobro svojih bližnjih; koliko smo daleko onima koje svakodnevno susrećemo...

U svim ovim kušnjama, najedanput vidimo puno toga što u redovitosti ne zamjećujemo. Kako je malo potrebno da se počne sve drukčije gledati i drukčije vrjednovati. Tko gleda očima vjere i očima srca, vidi više i jasnije od onoga koji gleda samo tjelesnim očima.

Zato na trenutak zatvorimo oči tijela i dopustimo svjetlu vjere, koja je u nas milosno pohranjena, da rasvijetli naš pogled, kako bismo zamijetili Božju blizinu, blizinu koja tješi i krijepi; kako bismo vidjeli druge, bližnje, te im mogli biti bližnji – i sada kada se moramo od njih tjelesno odmaknuti.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj Boga kao Svjetla života.

ISPOVIJEST VJERE

**P. U zajedništvu Crkve,
velike obitelji onih koji su rasvijetljeni svjetlom vjere,
ispovjedimo svoju vjeru.**

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

**Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.**

**I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.**

**Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.**

MOLITVENI ZAZIVI

P. Nebeskomu Ocu, koji nam je poslao svoga Sina da nam bude svjetlo života, uputimo svoje prošnje zajedno moleći:

Uslíši nas, Oče.

Molitvene zazive mogu moliti članovi obitelji naizmjenice. Prikladno je ovdje uključiti djecu.

1. Za Crkvu u svijetu:
da se u svome poslanju sve više suobličuje Kristu Isusu
te po vjernosti tvojoj riječi donosi svjetlo spasenja svim narodima,
molimo te.
2. Za pastire Crkve:
čuvaj ih u svojoj istini i pomози da u svim protivljenjima svijeta
pokažu snagu proročke riječi i pastirske brige za dobro svih ljudi,
molimo te.
3. Za sve nositelje vlasti i odgovornosti u našoj Domovini:
rasvijetli ih svojom mudrošću da umiju prepoznati potrebe ljudi
i obdari ih spremnošću služenja zajedničkomu dobru,
molimo te.
4. Za našu obitelj, u kojoj osjećamo zajedništvo cijele Crkve:
rasvijetli tamu našega srca i otvori nam oči vjere
da umijemo prepoznati ljepotu tvoje blizine
te jedni drugima budemo znak tvoje prisutnosti i ljubavi,
molimo te.
5. Za braću i sestre koji su pogođeni bolešću,
za sve koji žive u strahu i za sve osamljene:
okrijepi ih pouzdanjem u tvoju dobrotu,
a kršćane potakni da im djelima ljubavi
posvjedoče snagu gledanja onkraj vidljivoga, molimo te.
6. Za one koji u vjeri usnuše:
primi ih u zagrljaj svoje vječnosti,
gdje će te zauvijek gledati licem u lice, molimo te.

Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove, za bolesne, za susjede...

- P.** Ove zajedničke prošnje zaključimo molitvom koju nas je naučio Krist Gospodin.
- S.** Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.
- P.** Primi, nebeski Oče, smjerne molitve ove tvoje obitelji.
Izbavi nas od svakoga zla, daj nam sigurnost i mir
i obdari nas svjetlom vjere,
kako bismo prepoznali tvoju dobrotu i ljepotu tvoga spasenja
koje si nam podario u svome Sinu Isusu Kristu,
koji živi i kraljuje u vijeke vjekova.
- S.** Amen.

Može se dodati i sljedeća molitva (najstarija molitva Crkve Bl. Djevice Mariji).

MOLITVA BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI

**Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice.
Ne odbij nam molbe u potrebama našim,
nego nas od svih pogibli uvijek oslobodi,
Djevice slavna i blagoslovljena,
Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!
Sa svojim nas Sinom pomiri,
svojemu nas Sinu preporuči,
svojemu nas Sinu izruči.
Amen.**

Ili:

MOLITVA PAPE FRANJE BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI:

Ovdje se punim pouzdanjem
povjeravamo našoj nebeskoj Majci.
Papa Franjo pozvao nas je da svakoga dana
ujutro i navečer molimo sljedeći molitveni zaziv
Blaženoj Djevici Mariji:

**»Ti, po kojoj je došlo spasenje roda ljudskoga,
znaš što nam je potrebno.**

**Vjerujemo da ćeš nam
- kao što si učinila u Kani Galilejskoj -
vratiti radost, nakon ovih trenutaka kušnje.«**

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen.

ZAVRŠETAK MOLITVENOGA SLAVLJA

**P. Bog Otac, bogat dobrotom i milosrđem,
bio nam milostiv
i obdario nas svojim mirom.**

S. Amen.

**P. Krist, Božji sin,
koji nam je u križu objavio pobjedu nad tamom smrti i grijeha,
rasvijetlio nas svjetlom pouzdane i postojane vjere.**

S. Amen.

**P. Bog Duh Sveti, ispunio nas svojom utjehom
i ljubavlju koja radosno služi.**

S. Amen.

Potom svi zajedno mogu zapjevati neku prikladnu pjesmu.

Psalam se može čuti na poveznici: [Bog mi je svjetlost i spasenje, A. Igrec.](#)

Priradio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

www.hilp.hr

Zagreb, ožujak 2020.